

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

4. Do wysługi lat zalicza się okres służby po dniu 22 lipca 1944 r.:

- 1) na stanowiskach sędziowskich, asesorskich, aplikantskich w sądownictwie powszechnym i sądach ubezpieczeń społecznych, na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego oraz dyrektora i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego,
- 2) na stanowiskach prokuratorów, wiceprokuratorów, podprokuratorów, referendarzy śledczych, asesorów i aplikantów prokuratorskich,
- 3) na stanowiskach wymienionych w pkt 1 i 2 w wojskowej służbie sprawiedliwości,
- 4) w b. Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym na stanowiskach określonych przez Ministra Sprawiedliwości.

5. Minister Sprawiedliwości może zaliczyć pracownikowi do wysługi lat również okres innej służby (wykonywania zawodu) aniżeli wymienione w ust. 4, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

§ 13. 1. Dla pracowników wymienionych w § 1 ustala się fundusz nagród w wysokości 3% planowanego funduszu plac.

2. Zasady gospodarowania funduszem nagród ustali Minister Sprawiedliwości.

§ 14. Minister Sprawiedliwości może ustalić w drodze rozporządzenia w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac dla pracowników wymienionych w § 1, którym powierzono pełnienie funkcji nie przewidzianych w § 8, odpowiedni dodatek funkcyjny.

§ 15. Minister Sprawiedliwości przyzna pracownikom objętym niniejszym rozporządzeniem nowe grupy uposażenia zasadniczego.

§ 16. 1. Dla pracowników objętych regulacją plac aktualnie pobierany przejściowy dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239) ulega z dniem 1 października 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto, uzyskanej w wyniku regulacji, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę wynagrodzenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów wynagrodzenia (uposażenia zasadniczego oraz dodatków do tego uposażenia).

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 wypłaca się do dnia 31 grudnia 1966 r.

4. Począwszy od dnia 1 stycznia 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku na każde półrocze, począwszy od I półrocza 1967 r., przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu bazowego, tj. od dnia 1 września 1964 r. do dnia 31 sierpnia 1965 r., powiększonym o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 września 1966 r. (ust. 2).

6. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 5 zarobku bazowego powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym — począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku, niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu, niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

§ 17. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 31, poz. 184, z 1961 r. Nr 57, poz. 316, z 1963 r. Nr 44, poz. 246 i z 1964 r. Nr 38, poz. 241) — w stosunku do pracowników objętych niniejszym rozporządzeniem, z wyjątkiem §§ 10 a i 13 ust. 2,
- 2) uchwała nr 108 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1958 r. w sprawie dodatkowego funduszu nagród dla sędziów i asesorów sądowych,
- 3) § 3 uchwały nr 265 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie niektórych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby oraz nagród przyznawanych pracownikom prezydiów rad narodowych i terenowych organów podległych ministrom (Monitor Polski Nr 53, poz. 585) — w stosunku do pracowników objętych niniejszym rozporządzeniem.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

214

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 sierpnia 1966 r.

w sprawie uposażenia administracyjnych pracowników sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie art. 5, 8 ust. 2, art. 10 i 12 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do administracyjnych pracowników sądów powszechnych i sądów ubez-

pieczeń społecznych z wyjątkiem kierowców i innych pracowników samochodowych, których zasady wynagradzania regulują odrębne przepisy.

§ 2. 1. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia, zwaną dalej „tabelą”, stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

2. Tabela dotyczy:

- 1) w części A — pracowników sądów wojewódzkich i Trybunału Ubezpieczeń Społecznych,
- 2) w części B — pracowników sądów powiatowych i okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych,
- 3) w części C — pracowników wszystkich sądów,
- 4) w części D — pracowników obsługi.

3. Przewidziany w tabeli dodatek sądowy może być podwyższony dla woznego sądowego przydzielonego do obsługi posiedzeń sądowych o kwotę od 100 do 150 zł w każdej z trzech przewidzianych stawek.

4. Zasady przyznawania dodatku sądowego jako dodatku uzasadnionego specjalnymi kwalifikacjami i warunkami pracy ustali Minister Sprawiedliwości.

§ 3. 1. Pracownikom protokolującym na rozprawach na maszynach bądź za pomocą stenografowania przysługuje dodatek w wysokości od 50 do 350 zł miesięcznie.

2. Pracownikom protokolującym na posiedzeniach sądowych przysługuje, jeżeli posiedzenie trwa dłużej niż 1 godzinę ponad obowiązujący w danym dniu czas urzędowania, dodatek w wysokości 38 zł.

3. Zasady i warunki przyznawania dodatku przewidzianego w ust. 1 ustala Minister Sprawiedliwości w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

4. Dodatek sądowy i dodatek wymieniony w § 3 ust. 2 nie podlegają podatkowi do wynagrodzeń.

§ 5. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac może wprowadzić do tabeli nowe stanowiska.

§ 6. Zakwalifikowania pracowników na stanowiska przewidziane w tabeli dokonują:

- 1) Prezes Trybunału Ubezpieczeń Społecznych i prezesi okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych — każdy w stosunku do pracowników podległego mu sądu,
- 2) prezesi sądów wojewódzkich — w stosunku do pracowników sądu wojewódzkiego i sądów powiatowych okręgu sądu wojewódzkiego.

§ 7. 1. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia do pracy w sądach powszechnych i sądach ubezpieczeń społecznych mogą być przyjmowani na stanowiska przewidziane w tabeli wyłącznie pracownicy odpowiadający kwalifikacjom wymaganych na tych stanowiskach.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do awansowania na wyższe stanowiska bądź przenoszenia pracowników na inne stanowiska przewidziane w tabeli.

3. W uzasadnionych wypadkach ze względu na doświadczenie zawodowe pracownika bądź gdy wymaga tego interes służby, kierownicy jednostek wymienionych w § 6 mogą przyjmując do pracy, awansować na wyższe stanowisko bądź przenosić na stanowiska przewidziane w tabeli pracowników, którzy nie odpowiadają kwalifikacjom przewidzianym w tabeli.

4. Przepis ust. 3 nie ma zastosowania do pracowników przyjmowanych do pracy na stanowisko pomocnika sekretarza, na stanowiska, których zajmowanie uzależnione jest od złożenia egzaminu na stanowisko sekretarza sądowego bądź komornika sądowego, nadto na stanowisko starszego inspektora do spraw technicznych.

§ 8. Przy przyjęciu do pracy przyznaje się pracownikowi najniższe uposażenie zasadnicze przewidziane w tabeli dla danego stanowiska. Jeżeli pracownik posiada odpowiednie doświadczenie zawodowe, bądź gdy wymaga tego interes służby, kierownik jednostki uprawniony do

zakwalifikowania pracownika (§ 6) może przyznać uposażenie zasadnicze wyższe.

§ 9. 1. Pracownik może otrzymać wyższe uposażenie zasadnicze tylko w drodze awansu.

2. Pracownik może być awansowany w obrębie danego stanowiska nie częściej niż co dwa lata. Jako terminy awansowe ustala się dzień 1 stycznia i 22 lipca ze zmianą wynagrodzenia od dnia 1 sierpnia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub ustalenia wynagrodzenia po okresie próbnym; nie dotyczą również wypadków, gdy pracownik podwyższy kwalifikacje, uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe albo złoży pomyślnie egzamin na stanowisko sekretarza.

4. Podwyżka uposażenia zasadniczego przyznana w związku z awansem nie może przekroczyć 300 zł miesięcznie.

5. Przepisy ust. 4 mają również zastosowanie przy podwyżce uposażenia zasadniczego przyznanej w związku z wprowadzeniem w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 10. 1. Pracownikowi posiadającemu wysokie kwalifikacje oraz praktykę w zakresie czynności ściśle związanych z jego stanowiskiem lub gdy wymagają tego ważne względy służbowe, może Minister Sprawiedliwości przyznać uposażenie zasadnicze o 10% wyższe od maksymalnego uposażenia zasadniczego, przewidzianego w tabeli dla zajmowanego przez pracownika stanowiska.

2. Liczba pracowników, którym podwyższono uposażenie w trybie ust. 1, nie może przekroczyć 15% ogółu pracowników administracyjnych zatrudnionych w każdej z instancji sądowych.

§ 11. Wynagrodzenie za każdą efektywną godzinę pracy pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy ustala się w wysokości proporcjonalnej do uposażenia określonego na danym stanowisku za pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

§ 12. 1. Tworzy się fundusz nagród dla pracowników objętych rozporządzeniem w wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac.

2. Zasady gospodarowania funduszem nagród ustala Minister Sprawiedliwości.

§ 13. 1. Utrzymuje się w mocy nagradzanie pracowników zatrudnionych przy ściąganiu należności sądowych.

2. Nagrody z tego tytułu wypłaca się z oddzielnego funduszu nagród ustalonego w wysokości 0,6% od globalnej kwoty uiszczeń.

3. Regulamin nagród ustali Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Finansów i Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

§ 14. Rzemieślnicy wykwalifikowani mogą otrzymywać za terminowe i należyte jakościowo wykonywanie zadań premię w wysokości do 30% uposażenia zasadniczego.

§ 15. 1. Pracownikom obsługowym z wyjątkiem starszych strażników, strażników, dozorców i portierów przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

2. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach starszego strażnika, strażnika, portiera i dozorczy przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości:

1) za każdą godzinę ponad 8 godzin na dobę bądź ponad 6 godzin w sobotę do pełnych 12 godzin na dobę (ponad 46 godzin tygodniowo do 72 godzin tygodniowo) — 110% stawki godzinowej uposażenia podstawowego,

2) za godziny nadliczbowe ponad 12 godzin na dobę oraz za godziny nadliczbowe przypadające w niedzielę i święta oraz w nocy — 200% stawki godzinowej uposażenia podstawowego.

3. Pracownikom określonym w ust. 2 przysługuje w tygodniu jeden dzień (pełne 24 godziny) wolny od pracy, z tym że co trzeci tydzień wolny dzień od pracy powinien przypadać w niedzielę.

4. W celu ustalenia stawki godzinowej za pracę określoną w ust. 2 dzieli się miesięczne uposażenie podstawowe pracownika przez 200.

§ 16. Oprócz uposażenia ustalonego w tabeli pracownicy sądów mogą otrzymywać umundurowanie oraz odzież ochronną i roboczą, przysługującą według norm określonych w odrębnych przepisach.

§ 17. Dodatkowe wynagrodzenie maszynistek zatrudnionych w hali maszyn i wynagrodzenia funkcyjne dla rewidentów określają odrębne przepisy.

§ 18. Sprzątaczkę wynagradzane według powierzchni sprzątanej, stanowiącej podstawę ustalenia stawki jednostkowej za m² powierzchni sprzątanej, są wynagradzane według stawki podstawowej, którą określi Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 19. Pracownicy administracyjni zatrudnieni w sądach powszechnych i sądach ubezpieczeń społecznych w dniu wejścia w życie rozporządzenia, którzy na podstawie dotychczasowych przepisów posiadają kwalifikacje wymagane dla zajmowanego stanowiska lub którzy zostali od tych wymagań zwolnieni, zachowują dotychczasowe stanowiska bądź podlegają zaszeregowaniu na stanowisko odpowiednie dla zajmowanego — niezależnie od wymaganych w tabeli kwalifikacji.

§ 20. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 21. 1. Dla pracowników objętych regulacją płac aktualnie pobierany przejściowy dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), ulega z dniem 1 października 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto, uzyskanej w wyniku regulacji, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę wynagrodzenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów wynagrodzenia (uposażenia zasadniczego oraz dopłat do tego uposażenia).

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku, po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1, wypłaca się do dnia 31 grudnia 1966 r.

4. Począwszy od dnia 1 stycznia 1967 r. ustalanie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku na każde półrocze, począwszy od I półrocza 1967 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu bazowego, tj. od dnia 1 września 1964 r. do dnia 31 sierpnia 1965 r., powiększonym o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 września 1966 r.

6. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 5 zarobku bazowego powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym — począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

§ 22. Przepisy § 21 nie mają zastosowania do pracowników objętych uchwałą nr 228 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów (Monitor Polski Nr 40, poz. 202).

§ 23. 1. W stosunku do pracowników objętych rozporządzeniem tracą moc wszystkie przepisy w zakresie w nim uregulowanym, w szczególności:

1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1961 r. w sprawie uposażenia administracyjnych pracowników sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 40, poz. 204),

2) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 marca 1965 r. w sprawie uzupełnienia tabeli stanowisk administracyjnych pracowników sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 12, poz. 82),

3) uchwała nr 279 Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1955 r. w sprawie dodatków dla pracowników sądów powszechnych za udział w posiedzeniach sądowych (Monitor Polski Nr 36, poz. 349).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w § 2 ust. 4 pozostają w mocy przepisy dotychczasowe.

§ 24. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Finansów oraz Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac.

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1966 r. (poz. 214).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻENIA PRACOWNIKÓW ADMINISTRACYJNYCH SĄDÓW POWSZECHNYCH I SĄDÓW UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

A. Sądy wojewódzkie i Trybunał Ubezpieczeń Społecznych

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie zasadnicze miesięczne w stawkach od — do w zł	Dodatek sądowy stawka w zł		
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej		1	2	3
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Kierownik oddziału (sekcji kadr) główny księgowy, naczelnik sekretariatu prezydenckiego (TUS)	wyższe	4	2300 — 3200	300	400	500
		średnie	8	1900 — 2900			
2	Starszy rewident, starszy inspektor, starszy referent do spraw ..., kierownik (sekretarz) biura okręgowej komisji badania zbrodni hitlerowskich	wyższe	3	1900 — 2900	300	400	500
		średnie	6	1600 — 2700			
3	Starszy inspektor do spraw technicznych	wyższe	4	2600 — 3900	—	—	—
		średnie	6	1600 — 3000			
4	Starszy kurator zawodowy	wyższe	3	1800 — 2900	300	400	500
		średnie	6	1500 — 2400			
5	Kurator zawodowy	wyższe	2	1500 — 2700	300	400	500
		średnie	4	1300 — 2300			
6	Kierownik sekretariatu	średnie i egzamin sekretarski	5	1500 — 2700	260	350	440
7	Rewident, inspektor	wyższe	1	1500 — 2200	260	350	440
		średnie	3	1300 — 1900			
8	Główny kasjer sądowy	średnie	3	1300 — 2000	220	300	380
9	Kierownik biblioteki	średnie	3	1300 — 1800	150	220	300

B. Sądy powiatowe i okręgowe sądy ubezpieczeń społecznych

1	Starszy kurator zawodowy	wyższe	3	1800 — 2900	300	400	500
		średnie	6	1500 — 2400			
2	Kurator zawodowy	wyższe	2	1500 — 2700	300	400	500
		średnie	4	1300 — 2300			
3	Kierownik sekretariatu (rachuby)	średnie i egzamin sekretarski	5	1500 — 2700	260	350	440
4	Główny księgowy	wyższe	2	1500 — 2700	260	350	440
		średnie	4	1300 — 2300			
5	Komornik sądowy	wyższe	1	1150 — 2000	—	—	—
		średnie i egzamin na komornika	1	1000 — 1600			

C. Wszystkie sądy

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie zasadnicze miesięczne w stawkach od—do w zł	Dodatek sądowy stawka w zł		
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej		1	2	3
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Starszy sekretarz sądowy	średnie i egzamin sekretarski	2	1300—2200	220	300	380
2	Sekretarz sądowy	średnie i egzamin sekretarski	1	1150—2000	200	260	330
3	Referent do spraw ..., starszy referent	średnie	2	1300—2000	170	260	350
4	Starszy księgowy	średnie	3	1200—1900	150	220	300
5	Kasjer sądowy	średnie	1	1100—1700	200	260	330
6	Referent	średnie	1	1000—1600	150	220	300
		podstawowe	2 w tym 1 rok praktyki w sądzie				
7	Księgowy	średnie	1	1100—1700	150	220	300
		podstawowe	3				
8	Maszynistka referent	średnie	1	950—1400	150	220	300
		podstawowe	2 w tym 1 rok praktyki w sądzie				
9	Kierownik hali maszyn	średnie	1	1000—1700	—	—	—
		podstawowe	3				
10	Kierownik centrali telefonicznej	średnie	1	1050—1550	—	—	—
	Starsza maszynistka poza halą maszyn	podstawowe	4				
11	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę	—	1000—1350	—	—	—
	Starsza maszynistka w hali maszyn	podstawowe i umiejętność pisania na maszynie z szybkością co najmniej 220 uderzeń na minutę	—				
12	Maszynistka w hali maszyn	podstawowe i umiejętność pisania na maszynie z szybkością co najmniej 180 uderzeń na minutę	—	950—1150	—	—	—

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie zasadnicze miesięczne w stawkach od — do w zł	Dodatek sądowy stawka w zł		
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej		1	2	3
1	2	3	4	5	6	7	8
13	Fotokopista	podstawowe i umiejętność sporządzania fotokopii dokumentacji sądowej	1	950—1350	150	220	300
14	Starszy rejestrator	podstawowe	1 rok praktyki w sądzie	950—1350	—	—	—
15	Pomocnik sekretarza	średnie	—	950—1250	—	—	—
16	Praktykant	wyższe	—	1100—1500	—	—	—
		średnie	—	950—1250	—	—	—
		podstawowe	—	850	—	—	—

D. Pracownicy obsługi

1	Woźny sądowy	—	2	950—1200	120	180	240
2	Starszy woźny	—	—	950—1050	—	—	—
3	Wykwalifikowany rzemieślnik gospodarczy, palacz centralnego ogrzewania	—	—	1000—1700	—	—	—
4	Rzemieślnik gospodarczy	—	—	950—1400	—	—	—
5	Robotnik gospodarczy	—	—	900—1200	—	—	—
6	Woźny, portier, dźwigowy, starszy strażnik	—	—	850—950	—	—	—
7	Strażnik, dozorca, sprzątaczk	—	—	850	—	—	—

215

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 sierpnia 1966 r.

w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1961 r. Nr 37, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej i okręgowych komisji arbitrażowych, zwanych dalej „pracownikami orzecznictwa”.

2. Właściwy minister może za zgodą Ministra Finansów zastosować zasady rozporządzenia do uposażenia pracowni-

ków orzecznictwa podległej mu resortowej komisji arbitrażowej.

§ 2. 1. Wiceprezesa, dyrektorzy zespołów arbitrów i dyrektorzy biur Głównej Komisji Arbitrażowej oraz prezesa i wiceprezesa okręgowych komisji arbitrażowych powinni mieć kwalifikacje sędziowskie.

2. Ustala się następującą tabelę stanowisk i kwalifikacji pozostałych pracowników orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych:

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie	
		wykształcenia	ilości lat praktyki zawodowej
1	arbiter państwowy	wyższe wykształcenie prawnicze	10
2	arbiter okręgowy	wyższe wykształcenie prawnicze	4
3	asesor arbitrażu	wyższe wykształcenie prawnicze	2
4	aplikant	wyższe wykształcenie prawnicze	—